

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en omstillingsydelse.

Fremsat den 28. januar 1972 af *Valbak, Dahlgaard, Erik Hansen, Svend Haugaard, Ole Vig Jensen, Edele Kruchow og Grethe Philip.*

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til lov om en omstillingsydelse for personer, der i en højere alder mister deres erhverv eller arbejde i øvrigt som følge af erhvervslivets strukturændringer m. v.

Bemærkninger til forslaget.

Der sker i disse år store forandringer i erhvervslivet. Strukturændringer medfører bl. a. nedlæggelse af mange enkeltmandsbedrifter og -forretninger. Forandringerne berører mange erhvervsudøvere, og flere og flere mennesker i de noget ældre aldersklasser op imod pensionsalderen har derfor problemer med at finde ind i andet erhverv.

Indførelse af en omstillingsydelse vil imødekomme de omhandlede ramte personers behov for et økonomisk grundlag for deres eksistens i tiden, indtil nyt arbejde er opnået, eller indtil ydelsen eventuelt bør afløses af en pension, f. eks. invalidepension eller førtidig folkepension.

Det er karakteristisk for ydelsen, at dens modtagere i modsætning til pensionister bevarer tilknytning til arbejdsmarkedet og således er forpligtet til at modtage anvist arbejde, som pågældende kan bestrebe. Ydelsen forpligter såvel det offentlige som modtageren til at gøre en indsats for at løse den pågældendes omstillingsproblem. Modtagere af omstillingsydelse forudsættes derfor registreret i vedkommende offentlige arbejdsformidlingskontor.

Omstillingsydelsen foreslås fastsat til et beløb noget højere end folkepensionen f. eks. omkring mellemste invalidepension.

Der er tale om en ordning, som der ikke i øreligger erfaring for her i landet. Det vil derfor være rimeligt ved ordningens start at fastsætte en bevillingsramme, inden for hvilken de årlige udgifter indtil videre skal holdes. Når erfaringer er indhøstet, vil det være muligt på konkret grundlag at fastsætte nærmere regler for tildeling.

Ordningen vil først og fremmest have værdi for de noget ældre, som slås ud af hidtidigt erhverv eller arbejdsområde, f. eks. landmænd, detailhandlere og i øvrigt et bredt udsnit af de ældre revalidender, som revalideringscentrene og arbejdsformidlingen beskæftiger sig med.

Det bør efter forslagsstillernes opfattelse overvejes, om det behov, enkepensionslovgivningen imødekommer, på længere sigt helt eller delvis vil kunne dækkes af omstillingsydelsen.